

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Movilă Corina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

PERJU Fiodor XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.04.2019 – 10.02.2020;

Instanța de apel: 28.02.2020 – 29.07.2020;

Instanța de recurs: 24.09.2020 – 11.11.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central, din 10 februarie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Perju Fiodor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 14.06.2019, stabilindu-i pedeapsă definitivă pe un termen de 11 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea și răspunderea materială a bunurilor sau activității legate de antreprenariat pe un termen de 5 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cebotari Oleg XXXXX.

S-a încasat de la Perju Fiodor în beneficiul părții vătămate Cebotari Oleg suma de 7800 lei, cu titlu de prejudiciu material, în rest acțiunea civilă s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului acesteia să se expună instanța de ordin civil.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, în luna ianuarie 2018, aflându-se pe XXXXX, în adiacenta apropiere de Judecătoria municipală Bălți, acționând cu intenție, din interes material, urmărind scopul însușirii ilicite a mijloacelor bănești, cu scop de a induce în eroare pe Cebotari Oleg, prin prezentarea ultimului unei fapte mincinoase, însoțită de comportament dolosiv și viclean, invocând, că va procura pentru ultimul la preț convenabil de la o firmă de taxi din mun. Chișinău, automobil de model „Dacia Logan”, ilegal, a dobândit de la Cebotari Oleg bani în sumă de 7800 lei, după care, intrând în posesia banilor, s-a eschivat de la Cebotari Oleg, cauzând părții vătămate prejudiciul material considerabil în sumă totală de 7800 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpat, care nu era de acord cu soluția instanței de fond și o considera neîntemeiată, dat fiind că fapta lui nu este o infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal ca o cauză penală, dar o acțiune civilă cu partea vătămată privind restituirea prejudiciului material. Solicita admiterea apelului, casarea sentinței cu constatarea existenței pe cauză a relațiilor de ordin civil.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2020, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, sentință s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța a ținut cont de toate circumstanțele, corect a aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal și i-a stabilit o pedeapsă legală.

Instanța de apel a specificat că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art.190 alin. (1) Cod penal.

Curtea de Apel a reținut, că materialele cauzei penale denotă faptul, că inculpatul printr-un înscris autentic a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, declarând că recunoaște fapta de care este învinuit și este de acord ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

Fapta săvârșită de inculpat a fost confirmată în instanța de fond prin probele administrate, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, iar la baza sentinței just au fost puse și probele scrise administrate pe caz și analizate de către instanța de fond.

Curtea de Apel a considerat că în ședința judiciară s-a demonstrat cu certitudine că inculpatul a acționat cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor părții vătămate, că de fapt acțiunile inculpatului sunt prevăzute de legea penală și nu constituie litigii civile, mai ales că între partea vătămată și inculpat în cazul stabilit incriminate nefiind prezente neexecutarea obligațiilor civile, ci fapte penale sub formă de escrocherie, care au și fost demonstrate prin probe pe care inculpatul le-a acceptat, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Movilă Corina în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 9 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu emiterea unei hotărâri de achitare în privința lui Perju Fiodor.

În motivare recurenta a indicat că:

- nu este de acord cu concluzia că fapta săvârșită de inculpat intră sub incidența art. 190 alin. (1) Cod penal;

- nu a fost prezenta nici un argument ce ar explica de ce daunei în mărime de 7800 lei i-a fost atribuit un caracter considerabil care nu se întemeiază pe definiția art. 126 alin. (2) Cod penal, venind în dezacord cu principiul legislației;

- inculpatul a recunoscut vina solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, însă instanța urma să verifice dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale a fost comisă infracțiune;

- partea vătămată a transmis banii inculpatului pentru procurarea automobilului, fără a fi autentificată pe un suport de hârtie, iar consecințele survenite nu sunt altceva decât neîndeplinirea obligațiilor inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor specificate de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că avocata, declarând recurs în favoarea inculpatului, a invocat ca temei pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este*

prevăzută de legea penală, fără a oferi careva argumente în acest sens, însă din conținutul acestuia reiese că autorul critică probatoriul administrat, soluția instanțelor de fond, și pledează pentru achitarea inculpatului.

Deși apărătorul face trimitere la pct. 9, din conținutul recursului se invocă lipsa elementului criminal în tranzacția dintre partea vătămată și inculpat, despre neîndeplinirea obligațiilor de către inculpat, însă nu se referă la încadrarea corectă a acțiunilor.

Se evidențiază că apărarea pune la îndoială legalitatea acțiunilor instanțelor referitor la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii. Se accentuează, că cauza a fost examinată prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, întemeiată prin cererea inculpatului anexată la dosar (f.d.99) și procesul verbal din 24.01.2020 prin care inculpatul recunoaște vina și se căiește și a solicitat o pedeapsă minimă (f.d. 100 versus). În instanța de apel, inculpatul susținut de apărătoarea Movilă Corina considerau că fapta incriminată pe art. 190 alin. (1) Cod penal nu constituie infracțiune, dar sunt niște relații civile cu partea vătămată.

Colegiul penal ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, ci doar se face trimitere la conținutul probelor și la aprecierea acestora, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente *de drept*, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței de apel, pe care instanța de recurs și le însușește sub aspectul stării de fapt și de drept a cauzei, așa cum au fost reținute de instanța de apel.

Colegiul nu se va expune cu privire la pretinsele erori enunțate de recurentă, întrucât autoarea cererii de recurs semnalându-le, a eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza deferită judecătii, referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probatoriului. Totodată, Colegiul consideră inacceptabil faptul că recurenta, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea cauzei, după cum se solicită de recurentă.

Astfel, instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a

CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurente nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, iar recursul urmând a fi declarat inadmisibil ca vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe PERJU Fiodor XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion